

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีส่วนตน

ของ นายเฉลิมพล เอกอุรุ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๘/๒๕๕๒

เรื่องพิจารณาที่ ๒๔/๒๕๔๘

วันที่ ๖ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๒

ประเด็นวินิจฉัย

ประเด็นที่หนึ่ง พระราชบัญญัติบรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๒๖ ประกอบมาตรา ๒๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติบรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๒ พ.ศ. ๒๕๔๗ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๘ และมาตรา ๓๐ หรือไม่

ประเด็นที่สอง พระราชบัญญัติบรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติบรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๒ พ.ศ. ๒๕๔๗ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ และมาตรา ๓๐ หรือไม่

ความเห็น

ประเด็นที่หนึ่ง พิจารณาแล้วเห็นว่า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๘ และมาตรา ๓๐ เป็นบทบัญญัติที่ด้วยสิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย โดยมาตรา ๒๘ เป็นบทบัญญัติที่เป็นหลักประกันความมั่นคงแห่งสิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย โดยบัญญัติให้การจำกัดสิทธิและเสรีภาพจะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เฉพาะเพื่อการที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้และเท่าที่จำเป็น และจะกระทบกระเทือนสาระสำคัญของสิทธิและเสรีภาพนั้นมิได้ กฎหมายดังกล่าวต้องมีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไป และไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่งหรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจง ส่วนมาตรา ๓๐ เป็นบทบัญญัติรับรองความเสมอภาคที่ให้ความคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพขั้นพื้นฐานของชนชาวไทย โดยมีหลักการว่าบุคคลย่อมเสมอกันในกฎหมายและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกัน ชายและหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกัน การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลจะกระทำมิได้

สำหรับพระราชบัญญัติบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๒๖ ประกอบมาตรา ๒๘ เป็นบทบัญญัติในหมวด ๕ การควบกิจการหรือโอนกิจการ (มาตรา ๒๖ ถึงมาตรา ๓๔) ที่เพิ่มขึ้นโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๒ พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๓ โดยมาตรา ๒๖ บัญญัติบทนิยามคำว่า “ธนาคารพาณิชย์” หมายความว่าธนาคารพาณิชย์ตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์และ “สถาบันการเงิน” หมายความว่า สถาบันการเงินตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์ ที่มีสิทธิควบกิจการหรือโอนกิจการกับบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย บทบัญญัตินี้จะมีขอบเขตใช้บังคับมากน้อยอย่างไร หรือจำกัดสิทธิและเสรีภาพมากน้อยเพียงใด จะเกินจำเป็นหรือกระทบกระเทือนสาระสำคัญของสิทธิและเสรีภาพหรือไม่ ย่อมขึ้นอยู่กับเนื้อหาของบทบัญญัติในแต่ละมาตราที่จะนำบทบัญญัตินิยามศัพท์นี้ไปใช้เป็นสำคัญ ส่วนมาตรา ๒๘ เป็นบทบัญญัติที่ให้นำความในมาตรา ๓๘ ตรี มาตรา ๓๘ จัตวา มาตรา ๓๘ เบญจ มาตรา ๓๘ ฉ และมาตรา ๓๘ สัตต แห่งพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๑ มาใช้บังคับแก่การดำเนินการควบกิจการหรือโอนกิจการของบริษัทแล้วแต่กรณีโดยอนุโลม ทั้งนี้ พระราชบัญญัติบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๒ พ.ศ. ๒๕๔๗ มิได้บัญญัติว่าบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยเป็นสถาบันการเงินแต่อย่างใด

พิจารณาแล้วเห็นว่า บทบัญญัตินี้ในหมวด ๕ การควบกิจการหรือโอนกิจการ (มาตรา ๒๖ ถึงมาตรา ๓๔) ของพระราชบัญญัติบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๒ ตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๒ พ.ศ. ๒๕๔๗ ได้กำหนดหลักเกณฑ์และรายละเอียดในการควบกิจการหรือโอนกิจการระหว่างบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยกับธนาคารพาณิชย์หรือสถาบันการเงิน ตลอดจนผลในทางกฎหมายของการควบกิจการหรือโอนกิจการไว้อย่างชัดเจน หากมีฝ่ายใดเห็นว่าสิทธิของตนถูกกระทบกระเทือนหรือเห็นว่าอีกฝ่ายหนึ่งมิได้ปฏิบัติตามหน้าที่ ก็ย่อมนำคดีขึ้นสู่การพิจารณาของศาลเพื่อให้ได้รับความคุ้มครองอย่างเป็นธรรมตามกฎหมายได้ อย่างไรก็ดี พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๒ พ.ศ. ๒๕๔๗ มิได้บัญญัติ

บังคับให้บรรษัทฯ ต้องควบกิจการหรือโอนกิจการกับธนาคารพาณิชย์หรือสถาบันการเงิน โดยทันที และมีได้บัญญัติไว้ว่าบรรษัทฯ จะต้องควบกิจการหรือโอนกิจการกับธนาคารพาณิชย์หรือสถาบันการเงิน แห่งใดแห่งหนึ่งเป็นการเจาะจงแต่อย่างใด ทั้งนี้ จะมีการควบกิจการหรือโอนกิจการกันหรือไม่ ขึ้นอยู่กับ การตัดสินใจโดยคะแนนเสียงของที่ประชุมผู้ถือหุ้นทั้งของฝ่ายบรรษัทฯ และธนาคารพาณิชย์หรือ สถาบันการเงินไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนเสียงทั้งหมดของผู้ถือหุ้นซึ่งมาประชุมและมีสิทธิ ออกเสียงลงคะแนน

พระราชบัญญัติบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๒๖ ประกอบ มาตรา ๒๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติบริษัทเงินทุน อุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๒ พ.ศ. ๒๕๔๗ อาจจะทำกีดสิทธิของบุคคล เกี่ยวกับการควบกิจการหรือการโอนกิจการของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยอยู่บ้าง แต่ก็เป็น การจำกัดสิทธิของบุคคลเกี่ยวกับการดังกล่าวตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่มีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไป และเท่าที่จำเป็นเพื่อความเป็นธรรมแก่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องอย่างเสมอภาคกัน และไม่กระทบกระเทือน สาระสำคัญแห่งสิทธิ ตามที่บัญญัติในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๘ นอกจากนี้ เป็นบทบัญญัติที่ใช้บังคับกับบุคคลโดยเสมอภาคกัน ไม่ได้ยกเว้นไม่ใช้บังคับกับบุคคลใด บุคคลหนึ่งหรือกรณีใดกรณีหนึ่งโดยเฉพาะอันจะทำให้เกิดความไม่เสมอภาค ทั้งยังไม่ได้เป็นการเลือกปฏิบัติ โดยไม่เป็นธรรมเพราะเหตุแห่งความแตกต่างของบุคคลตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓๐ ดังนั้น พระราชบัญญัติบริษัทเงินทุน อุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๒๖ ประกอบมาตรา ๒๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๒ พ.ศ. ๒๕๔๗ จึงไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๘ และมาตรา ๓๐

ประเด็นที่สอง พิจารณาแล้วเห็นว่าพระราชบัญญัติบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติ บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๒ พ.ศ. ๒๕๔๗ บัญญัติในวรรคหนึ่งว่า “เมื่อได้ดำเนินการควบกิจการหรือโอนกิจการของบริษัทเสร็จสิ้น ให้พระราชบัญญัติบริษัทเงินทุน อุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติมเป็นอันยกเลิก” และบัญญัติในวรรคสองว่า

“เมื่อนายทะเบียนรับจดทะเบียนการควบกิจการของบรรษัทกับธนาคารพาณิชย์หรือสถาบันการเงินแล้ว หรือเมื่อบรรษัทได้ออนกิจการเสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษาแสดง การควบกิจการหรือโอนกิจการของบรรษัทเสร็จสิ้น” บทบัญญัติดังกล่าวเป็นบทบัญญัติที่กล่าวถึง การยกเลิกกฎหมายภายหลังการควบกิจการหรือโอนกิจการของบรรษัทฯ ทั้งนี้ เนื่องจาก พระราชบัญญัติบรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๓๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติบรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๒ พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๑๕๒ และมาตรา ๑๕๓ บัญญัติไว้ว่าเมื่อนายทะเบียนรับจดทะเบียนการควบกิจการหรือรับโอนกิจการของบรรษัทเงินทุน อุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยแล้ว ให้บรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยหมดสภาพการ เป็นนิติบุคคล ให้นายทะเบียนหมายเหตุไว้ในทะเบียน และให้ธนาคารพาณิชย์หรือสถาบันการเงิน ที่ควบกิจการหรือรับโอนกิจการของบรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยได้ไปทิ้งทรัพย์สิน หนี้ สิทธิ หน้าที่และความรับผิดชอบของบรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยทั้งหมด เมื่อสภาพนิติบุคคลของบรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยสิ้นสุดลงโดยผลของกฎหมาย ดังกล่าวแล้ว จึงไม่มีประโยชน์ที่จะยังคงใช้บังคับพระราชบัญญัติบรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรม แห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๒ ต่อไปอีก และก็ไม่มีการที่จะนำบทบัญญัติของพระราชบัญญัตินี้ไป ใช้ในการควบกิจการหรือโอนกิจการของบรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยซ้ำอีก จึงเป็น การสมควรที่จะให้ยกเลิกพระราชบัญญัติบรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ดังที่มาตรา ๓๔ บัญญัติไว้

บทบัญญัติมาตรา ๓๔ เป็นบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่มีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไป และเป็น การบัญญัติเท่าที่จำเป็นเพื่อความเป็นธรรมแก่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องอย่างเสมอภาค โดยไม่กระทบกระเทือน สาระสำคัญแห่งสิทธิและเสรีภาพตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ อีกทั้งเป็นบทบัญญัติที่ใช้กับบุคคล ทั่วไปโดยเสมอภาคกัน ไม่ได้ยกเว้นให้ใช้บังคับกับบุคคลหนึ่งบุคคลใดหรือกรณีหนึ่งกรณีใดโดยเจาะจง อันจะทำให้บุคคลไม่ได้รับความเสมอภาคหรือไม่ได้รับความคุ้มครองอย่างเท่าเทียมกันตามรัฐธรรมนูญ ดังนั้น พระราชบัญญัติบรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติบรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรม

แห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๒ พ.ศ. ๒๕๔๗ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ และมาตรา ๓๐

จึงวินิจฉัยว่า พระราชบัญญัติบรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๒๖ ประกอบมาตรา ๒๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติบรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๒ พ.ศ. ๒๕๔๗ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๘ และมาตรา ๓๐ และพระราชบัญญัติบรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติบรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๒ พ.ศ. ๒๕๔๗ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ และมาตรา ๓๐

นายเฉลิมพล เอกอรุ
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ